

Modlitba slovenského vojaka, ktorý sa vylodil v Normandii

6. júna 2024 ✚ Krátke správy

Dnes je 80 rokov od slávneho vylodenia v Normandii. Keď sa bližšie pozrieme na miesta osláv, môžeme si všimnúť, že okrem iných krajín tam veje aj slovenská vlajka. A to vďaka ľuďom ako bol generál Anton Petrák, ktorý sa taktiež zúčastnil tejto historickej operácie.

Deň D

zdroj: turismoincanada.blogspot.com

Rodičia generála Petráka pochádzali z Moravy, no on celý život prežil na Slovensku a po osamostatnení aj reprezentoval SR napríklad pri podobných oslavách ako je tá dnes. Po vypuknutí II. svetovej vojny bojoval vo Francúzsku a neskôr sa presunul do Veľkej Británie, kde sa príslušníci Čs. samostatnej obrnenej brigády pripravovali na veľký návrat na kontinentálnu európsku pevninu. V Normandii sa čs. brigáda nevylodila priamo v deň D, ale o nejaký čas neskôr. Vo Francúzsku potom obklúčila Nemcov (paradoxne) v Dunkirku, kde ich zadržavala až do konca vojny. Nemci, ktorí sa napokon vzdali čs. brigáde, boli jedinými cudzími jednotkami, ktoré sa kedy vzdali akejkolvek československej armáde.

Generál Petrák, ktorý bol po vojne perzekvovaný komunistami, napísal knihu spomienok s názvom *Anglán: spomienky generála Antona Petráka*. Hoci sa zdá, že pán Petrák nebol veľmi veriacim človekom, predsa v predslove uvádza, že raz našiel modlitbu, ktorú „som poznal naspamäť a veľmi často som sa k nej vracal na fronte, aj v komunistických väzeniach“. Modlitbu umiestnil hneď na prvej strane svojho rukopisu:

Modlitba vojaka

*Stoj pri mne, Bože, v temnej chladnej noci
nenechaj ma bdieť bez Tvojej pomoci.
Plamienok odvahy, keď sa už dusí,
o novú silu Ťa moja duša prosí.*

...

*Ach, život v tebe je šťastie iba vzácny hosť,
veľmi Ťa chcem žiť a nie je to zbabelosť!
Tak ťažko sa lúčim ja a moji milí.
Ó, veľký, Neznámy, daj srdcu viac sily.*

*Ty si pre nás utíšil more rozbúrené,
keď tam pri Dunkirku boli brehy plné
hrôzy a strachu nás, Tvojich verných synov
čo šli vpred pod Tvojou žehnajúcou rukou.*

*Tak bez nádeje, boli sme tam sami!
Len vlasť a obeť mŕtvych bola s nami.
Ich odkaz nesmeli sme zradiť,
len stúpať vpred a nič v bázni nestratiť.*

*Ako praví muži stúpali sme v mori,
hoc oslepení, zamdletí a chorí.
Srdce však spievalo s Ťa vták, keď víta deň.
Dnes s mi zdá, že to bol iba sen.*

...

*Ja zrodil som sa ako prostej matky syn
čo slúžil len vlasti. Už sa viac nebojím.
Ó, Bože mocný, pri svojom svätom mene
daj by som mužom bol – a nikdy čímisi menej.*

*A pomôž mi až smrť sa bude blížiť
úsmev môj s úškl'abkom skrížiť!
Ak padnem a skončím v
bezmennom hrobe,
dušu mi víťaznú zdvihni k sebe, hore.*

(krátené, preklad Oľga a Karol Endelský)

Generál Anton Petrák, držiteľ mnohých francúzskych, britských, českých aj slovenských vyznamenaní, zomrel 7. februára 2009 a dnes má na Rybnom námestí v samom centre Bratislavy umiestnenú pamätnú plaketu.

MG

Titulný ilustračný obrázok, zdroj – turismoincanada.blogspot.com

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/modlitba-slovenskeho-vojaka-ktory-sa-vylodil-v-normandii/>